

شهادت دانشجوی سال ۱۳۳۳

هستاره

فصلنامه فرهنگ - صنفی، اجتماعی، علمی و هنر ۷ پنج ستاره
دیده می شوید!

بگشاید ما را...

دانشجو،

مطالبه‌گری،

استکبارستیزی

ترور ناجوانمردانه دانشمندان هسته‌ای

حذف کمربندی جنوبی مشهد از طرح تفصیلی

حاشیه‌های یک مجسمه ۳۸ متری در دانشگاه
فردوسی: طرح غیرعلمی با پیگیری دانشجویان و
کارشناسان دانشگاه از دستورکار خارج شد!

ستاد مبارزه با کرونا دانشگاه‌های مشهد:
جشن تزریق ۶۰۰ هزار دز واکسن کرونا در مراکز
توسط دانشجویان

ملت ما بیدارتر می‌شود...

روز دانشجو گرامی باد.

شهادت دانشجویان مدافع امنیت ۱۴۰۱

استکبار، داخلي و خارجي ندارد

و می گفتند نباید شاد باشید چون ما عزا داریم، بعد از باخت تیم ملی شان جشن گرفتند!

در بازی با آمریکا، بازیکنان آمریکایی به یوزهای ایرانی دلداری می دادند و یک عده وطن فروش در داخل فریاد میکشیدند علیه تیم شان که این تیم ملت ما نیست. هر چند حقیر بودند و قلیل، اما دل آدم به حالشان می سوخت.

استکبار جهانی به کجارسید که شما مستکبرین داخلی برسید؟ امیر بیان، لب سخن را گفته است: «عُمَرَتِ الْبِلْدَانِ بِحُبِّ الْاَوْطَانِ». آبادانی کشورها در گروهی حب وطن است.

ملتی که وطن پرست نیستند، نمی توانند خواهان توسعه و پیشرفت باشند. آنکه حب وطن ندارد مستکبر داخلی است و تفاوتش با مستکبر خارجی و جهانی در این است که کوبیدنش همچون چوبی دو سر طلاست. اگر حرفی بزنی، صورت خود را کبود کرده ای و اگر سخن نگویی، او کوتاه نمی آید. وطن را ثمن بخش می فروشد و در انتها به این میبالد که در راه آزادی قدم برداشته!

اگر استکبار جهانی به بهانه استعمار، آزادی، استقلال و حق تعیین سرنوشت را از یک ملت می گرفت، استکبار داخلی اتفاقا با بهانه آزادی، «آزادی» را سلب میکند. به بهانه توسعه، راه پیشرفت را می بندد. به بهانه نوع دوستی، سر می بُرد. نهایتا تابلو نازیبای تعارضات و تناقضات فکری را با خوش رنگ و لعاب ترین ها شکل می دهد، برای آن ها که تنها مجرای کسب دانایی شان، اینستاگرام و تلگرام است منتشر کرده و قلب و ذهنشان را تسخیر می کند.

حتی اگر شیپور بزنگاه های حساس هم بخورد این افراد، مخفی ترین لانه ها را می سازند، چرا که ارزش هایی به نام غیرت ملی و دینی، وطن دوستی، تمامیت سرزمینی و انسجام اجتماعی در قاموس آن ها نیست؛ نشان به نرخ روز بوده و همه اعمال شان حول محور منافع شخصی.

البته، به انسانی هم که در اوج خشم است نمی شود خرده چندان گرفت که چرا ناسزاهای ناشایست دادی و این کار غلط است ولی نباید فراموش کرد علت العلل، محرک است.

﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ

فَفَرِّقُوا كَذِبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾

آیا هر پیغمبری که از جانب خدا اوامری بر خلاف هوای نفس شما آرد گردن فرازی و سرپیچی نموده و (از راه حسد) گروهی را تکذیب و جمعی را به قتل می رسانید؟

✦ احتمالا زمان قرعه کشی و گروه بندی جام جهانی کمتر کسی فکر می کرد که ایران بتواند به انگلیس دو گل بزند و از طرفی شش گل بخورد؛ یا اینکه دو گل به ولز با گرت بیلش بزنی و نهایتا در اوج حساسیت از آمریکایی که قوی ترین دوران تاریخ فوتبالش را به سر می برد یک گل بخوریم. اما آنچه قطعی به نظر می رسید، این بود که این گروه شاید سیاسی ترین گروه، حداقل در این دوره جام جهانی است.

شوخی های زیادی شد، با این مضمون که جبهه مقاومت به نمایندگی ایران در مقابل جبهه استکبار بازی می کند.

به نظر قطعی می رسید که اگر آمریکا از ایران ببرد، یک ملت آه می کشد و بازیکنان تیم ملی آمریکا به ما می خندند یا اگر ما برنده میدان شویم، یک ملت تاملت ها شاد است و سینه اش سپر می شود و بردمان در بازی با ولز مهر تاییدی شد بر این نظر.

اما بازی با آمریکا از پدیده های جدیدی رونمایی کرد؛ استکبار داخلی. استکبار از ریشه «کبر» و به معنای برتری خواهی، امتناع از پذیرش حق از روی عناد و تکبر و خود بزرگ بینی دروغین است.

استکبار داخلی آن چیزی است که عَلَم دموکراسی بر می دارد ولی برای شادی کردن، برای کاسبی کردن، برای استوری گذاشتن و پست منتشر کردن و حتی برای نحوه پوشش دیگران خود را صاحب عقیده دانسته و اگر کسی برخلاف آن عمل کند بی شرف خوانده می شود.

عجیب بود همان ها که با آروغ انسان دوستی، شادی ملت ایران را برای بهترین بازی تاریخش در جام جهانی محکوم می کردند

چرا موضوع گیری نمی کنید؟

دانشجویان دانشگاه فردوسی را داشتند. پیگیری ای که لازمه آن تعهد به سلامت تجمع چه از نظر حفظ آرامش و امنیت دانشجویان است چه حفظ اخلاق و رعایت در مضامینی که در شعارها به کار می رود.

شاید خلاصه صحبت های آقای داوری این بود که چطور می شود یک دانشجوی مسلمان در دانشگاه برتر کشور باشی، فعال تشکلی هم باشی، اما کوچکترین حرکتی در ایجاد تمایز بین معترض و مغتشش درون دانشگاه انجام نداده باشی!!

✖.....

نمی دانم اطلاع دارید یا نه اما درصد بالایی از دانشجویان بازداشتی دانشگاه فردوسی آزاد شده اند و آن عده معدود که مانده اند بخاطر سنگینی جرایمی است که مرتکب شده اند و حتی رایزنی های دانشگاه و اعمال تخفیف در مجازات آن ها هم منجر به آزادی شان نشده است. بدیهی است صرف دانشجوی بودن برای مجازات نشدن در قبال ارتکاب جرم مصونیتی نمی آورد. جرم، جرم است و قانون شکن طبق قانون باید مجازات شود. تلاش برای تخفیف مجازات هم حدی دارد و یک سری جرایم قابل تخفیف و عفو نیستند!

این هم از بهانه دانشجویهای بازداشتی که شده بود دلیل اول و آخر برای اعتصاب و تجمع ...

بنظرم اینکه بعد از چند هفته ناآرامی در دانشگاه باز هم همان حرف های همیشگی احساساتی بودن و جوّ خشم و هیجانات جوانان بهانه ای شود برای ادامه آشوب در دانشگاه و این صحبت ها از زبان فعالان دانشجویی دانشگاه در جلسه ای با فرماندار بازگو شود ساده انگاری محض از اتفاقات رخ داده در دانشگاه فردوسی است. جلسه ظهر پنجشنبه بود. سیر جلسه اینگونه بود که بعد از صحبت های هریک از نمایندگان تشکل ها، مسئولین پاسخ می دادند. نکته جالب اما تکرار چند گلایه توسط آقای فرماندار در پاسخ های خود بود. گلایه اول درباره عدم موضوع گیری این تشکل ها و کانون ها و انجمن های دانشگاه بود، بالینکه شرایط بد شلوغی های دانشگاه و شعارهای هنجارشکنانه را از نزدیک مشاهده می کردند اما نیامدند و اعتراضی به نحوه تجمعات نکردند.

گلایه دوم از همراهی غیررسمی با تجمعات و هتک حرمت ها بود! آیا شد با تعیین حدود برای تجمعات صف معترضین واقعی به وضعیت دانشگاه و کشور از آشوب طلبان تفکیک کرد؟ آن هایی که شب و روز سنگ دانشجویان مدعی آزادی را به سینه می زنند آیا از خواسته های واقعی آنان خبر دارند؟ اگر دارند چرا نمی توانند مسیر درست اعتراض را برایشان هموار کنند و اگر خبر ندارند چرا بدون اشراف و آگاهی حمایت کور کورانه می کنند؟

گلایه سوم هم درباره پیگیری نکردن تجمعات قانونی از طرف تشکل هایی است که ادعای موافقت با تجمع های روزهای گذشته

اخبار و اعلان های خانه نشریات

آرشیو کامل نشریات دانشجویی

نحوه دریافت حمایت مالی

نحوه درخواست مجوز نشریه

نحوه شرکت در جشنواره نشریات

نحوه ثبت آرشیو نشریه

مشهد

اسناد و آئین نامه ها

اطلاعات کامل در خصوص کمیته ناظر بر نشریات

دستور العمل نشریات دانشگاهی

شگاه فردوس

ایستاد

در سا

شنانامه

فصلنامه فرهنگی - صنفی، اجتماعی، علمی و هنری

پنج ستاره، ویژه نامه بهمن ۱۴۰۰

مجوز: ۱۴۰۰۶۱۳

صاحب امتیاز، مدیرمسئول و سردبیر: علی زاهدی

نویسندگان: فائزه ناصری فرد، یگانه تقی زاده

صفحه آرا: فائزه ناصری فرد

ویراستار: محمدمبین ناصری فرد